

NE 4.2

EL BON SAMARITÀ

DIÀLEG ENTRE JESÚS I EL MESTRE DE LA LLEI

La intenció del Mestre de la Llei:

Es va aixecar per posar a prova Jesús.

La intenció de Jesús:

Acull amb bondad, la pregunta:

Pregunta 1:

Mestre, què he de fer per a posseir la vida eterna?

Resposta- pregunta 1:

**Jesús, responent amb una pregunta, el condueix a descobrir la veritat per si sol:
*Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?***

Resposta 1:

***Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tota la ment, i estima els altres com a tu mateix.
(Com a mestre de la Llei, la coneix bé)***

Resposta 2:

Has respost bé: fes això i viuràs.

**Amb ganes de justificar-se:
(nivell de consciència de l'ego).**

**Amb ganes d'ajudar-lo,
(nivell de consciència de l'amor.)**

Pregunta 2:

Qui són els altres que haig d'estimar?

Resposta 3

La paràbola

Jesús respon amb la paràbola

L'home de camí a...	Els bandolers	El sacerdot	El levita
<i>Un home baixava de Jerusalem a Jericó.</i>	<i>Va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se n'anaren deixant-lo mig mort.</i>	<i>Casualment baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda.</i>	<i>Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda.</i>
Ciutat sovint visitada per Jesús: hi cura el cec, hi sana a Zaqueu...	El mal present en el nostre món.	L'home religiós atrapat en els "jo sé" de l'ego.	L'home intel.lectual, l'home d'acció.

El samarità

- Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell,
- el veié i se'n compadí.
- S'hi acostà,
- li amorosí les ferides amb oli i vi i les hi embenà;
- després el pujà a la seva pròpia cavalcadura,
- el dugué a l'hostal
- i se'n va ocupar.
- L'endemà va treure's dos denaris i els va donar a l'hostaler dient-li:
Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més.

Diàleg final entre Jesús i el mestre de la Llei

El mestre de la Llei: el teòric cregut.

Jesús, el servent de Déu,
que viu la Llei.

Resposta 2

El qui el va tractar amb amor.

Pregunta 1

Quin d'aquests tres et sembla que es va comportar com a proïsme de l'home que va caure en mans dels bandolers?

Resposta 4:

Ves, i tu fes igual.

ITINERARI CAP EL MEU JERICÓ

El camí de Jerusalem a Jericó és el meu propi itinerari espiritual.
Un camí que ningú pot fer per mí. Un camí amb dificultats de tota mena.

**REALISME ESPIRITUAL DE
SANT JOHN HENRY NEWMAN, CARDENAL**

“Pecant, soïrint, corregint-nos, millorant, avancem cap a la veritat experimentant l’error; aconseguint l’èxit a través del fracàs. No sabem com actuar bé sinó després d’haver actuat malament. Sabem què està bé, no de manera positiva, sinó negativa; no veiem la veritat de sobte, per dirigir-nos-hi, sinó que queiem en l’error, l’experimentem i descobrim que no és la veritat. Aquest és el procés a través del qual arribem a l’èxit; caminem d’esquena al cel; llancem les nostres fletxes a una diana creient que és més hàbil el qui menys errors comet.”

Al llarg del camí espiritual ens assetgen dificultats de tot tipus. Déu les permet per purificar-nos i lliurar-nos de l'ego. Els lladres i bandolers que ens assetgen no és ningú del voltant, ni cap conegut amb qui convivim, ni estrany amb qui ens trobem.

? i

És el nostre propi
ego, el que sovint
ens fa experimentar
el fracàs.

Ben mirat,
l'ego és el company
de camí que ens
permet viure amb

**realisme
espiritual.**

El camí cap al meu Jericó és el camí cap a la interioritat per trobar-me amb la Trinitat.

Com seria la lectura d'aquest text tant universal aplicat a la meva persona i des d'una clau mística?

***“Tota la Trinitat
reposa en nosaltres...
Que sigui la nostra clausura,
que la nostra vida transcorri allí,
també la meva.
Soc Isabel de la Trinitat, és a dir,
Isabel que desapareix,
que es perd,
que es deixa envair per tots
Tres.”***

(Isabel de la Trinitat)

La baixada cap a la interioritat, pròpiament és el camí espiritual que necessito conèixer, perquè Aquell que és l'Amor, m'hi espera per recórrer-lo amb mi.

Quan un bon samarità es dona a Déu, Ell el treballa.

L'ego considera lladres, bandolers, sabotejadors, els treballs de Déu a l'ànima.
Déu els considera indispensables per apallissat l'ego fins a desmantellar-lo
completament. L'ego no té cap interès en fer camí espiritual,
perquè sap que li suposa el seu

desmantellament

La persona que obre la porta a Jesús quan truca, és el bon samarità que reconeix que aquesta és la missió i el sentit del camí espiritual: abandonar la falsedat, per viure en la Veritat.

Es necessita fe. “Totes les persones viuen per la fe. L’única variable és en “què” dipositen aquesta fe.
Aquesta selecció reflexe un nivell de consciència. (Hawkins)

El treball interior és un procés d'aprenentatge constant, del qual se'n deriva el gust i la satisfacció mitjançant el descobriment i el desplegament de la visió interna.

(Hawkins: El descubrimiento de la presencia de Dios).

Teòric cregut

L'orgull i la vanitat, el mentenen en nivells de consciència per sota 200

Quins trets tinc jo de mestre de la Llei?

- En quins moments ho soc?
- Quan reaccio com ell?
- De quina manera soc com ell?
- Reconec algun dels trets anteriors o semblants, en mi?
- Confio en Jesús?
- Com és la meva relació amb Ell?
- Soc un teòric o en faig vida de la teoria?
- La teoria és ment; dur-la a la vida és amor. Quins dels dos tants per cent predomina en la meva relació amb Jesús?

Soc prou humil per reconèixer algun tret narcisista en mi?

Paso de llarg davant dels que menystinc?

Em crec especial, únic?

Quina és la meva ceguesa?

Quina estic disposat a veure i quina no?

EL LEVITA - L'HOME INTEL.LECTUAL NARCISISTA.

El meu levita és la ment narcisista. L'ego la utilitza per sortir-se amb la seva i mantenir-me en la casa dels miralls.

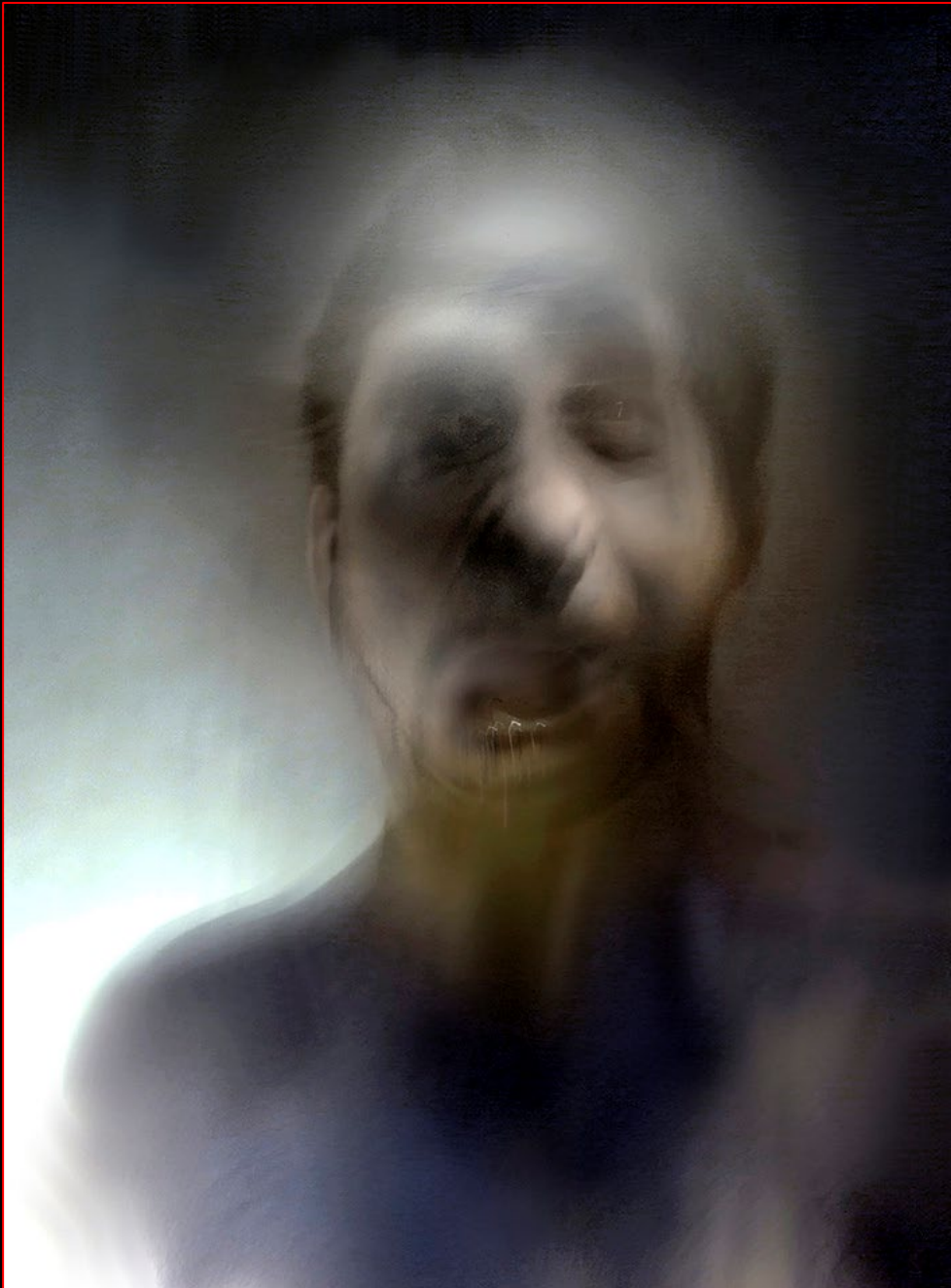
*“La rigidesa de l'ego i la seva resistència a la correcció es basen en l'egoisme narcisista, en l'orgull i en la vanitat.”
(Hawkins)*

Trets que es deprenen de l'actitud del Levita:

El seu programa fonamental és “jo sé”.

Aquest és el típic programa de l'evangeli del narcisista.

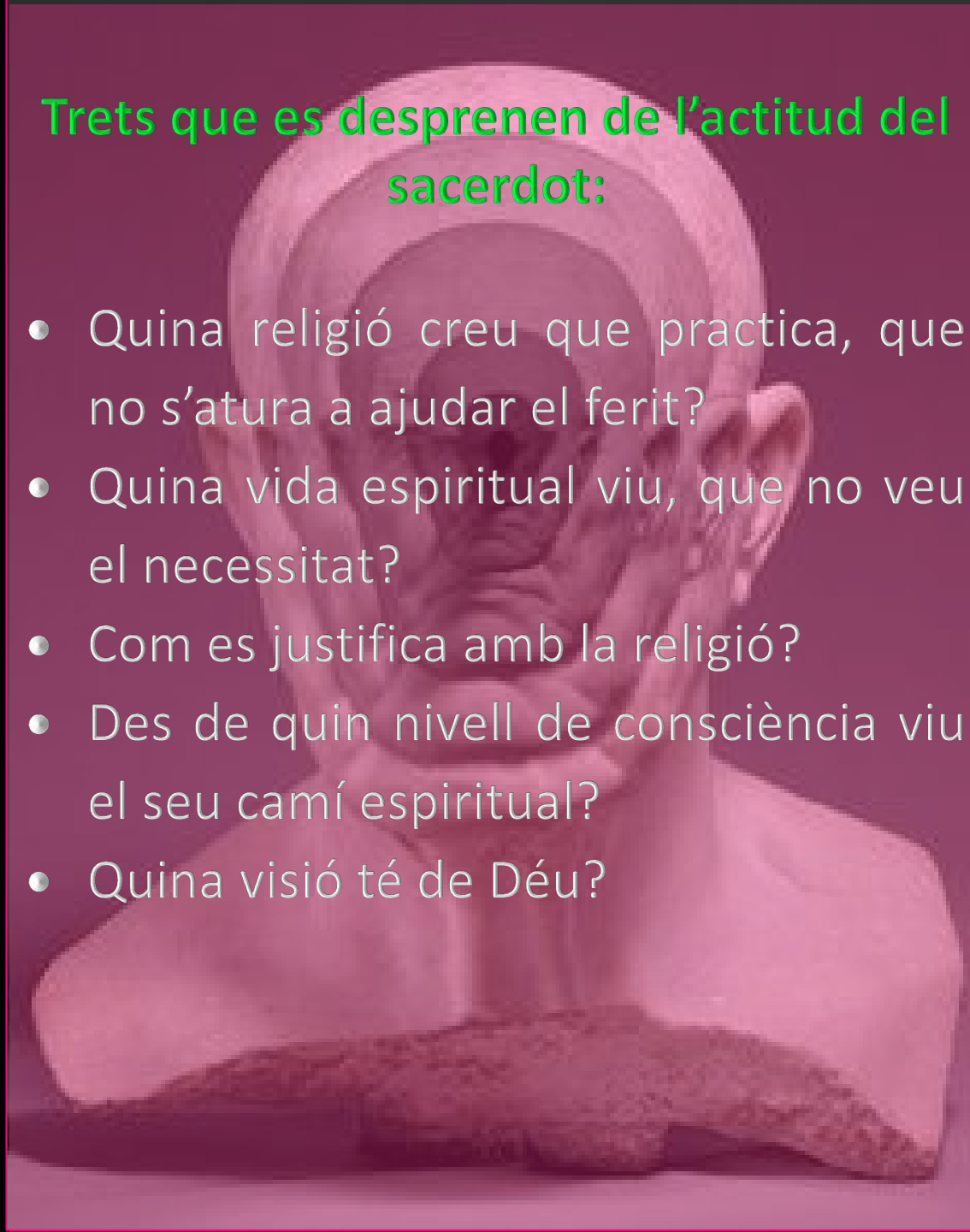

EL SACERDOT - L'HOME RELIGIÓS, DELS "JO SÉ".

El sacerdot és l'home religiós que hi ha en mi. L'home de la religió és aquell que, perquè fa camí espiritual, es creu millor que els altres. És incapaç de veu com el deforma el seu narcisisme.

Trets que es desprenen de l'actitud del sacerdot:

- Quina religió creu que practica, que no s'atura a ajudar el ferit?
- Quina vida espiritual viu, que no veu el necessitat?
- Com es justifica amb la religió?
- Des de quin nivell de consciència viu el seu camí espiritual?
- Quina visió té de Déu?

EL SAMARITÀ - L'HOME DEL DÉU INTERIOR.

També porto un samarità dins meu capaç d'afrontar i superar les dificultats de la vida, amb una fe total en Déu.

Sant Tomàs d'Aquino diu que la fe ens apropa al coneixement de

Quina és l'actitud del bon samarità?

Arriba a prop del malferit, el veu, s'hi acostava i se'n compadeix.

No defuig el problema. Immediatament actúa i se n'ocupa.

No és un cregut.

No seré jo el mal ferit?

Enfoquem la paràbola a sanar les ferides produïdes per l'ego i a alliberar-nos del patró de conducta.

EL MISTERI DEL COR HUMÀ SEPARAT DE DÉU

Déu ens ha donat la llibertat, i és només gràcies a aquest do extraordinari que podem estimar-lo. L'amor no pot existir sense la llibertat, perquè no es pot forçar a ningú perquè estimi. És per això que uns no van atendre l'home malferit i el samarità sí.

A close-up photograph of two hands, palms up, holding a bright, glowing orb of light. The hands are positioned symmetrically, with fingers slightly curled. The light from the orb is very bright, creating a strong lens flare effect and illuminating the skin of the hands. The background is dark and out of focus.

**Jesús estima la llibertat humana, aquest do seu
meravellós, gràcies al qual podem correspondre al seu
amor; tanmateix el do de la llibertat està associat al risc
que es pugui fer servir pel
mal.**

Alguns de la paràbola es creuen lliures,

però són esclaus del seu narcisisme

És en la llibertat on rau el misteri de l'obertura a l'Amor de Déu, però també és en aquesta llibertat on es troba l'enigma del mal: el secret dels espais tenebrosos del cor humà, que no vol rebre el Senyor que truca a la porta del cor i aprofita la seva llibertat per oposar-se-li.

Resta com un misteri sense descobrir per
què un cor aprofita el do de la llibertat,
per a acollir l'amor de Déu (samarità),
i un altre cor (mestre, sacerdot, levita)
s'oposa a aquest Amor que truca.

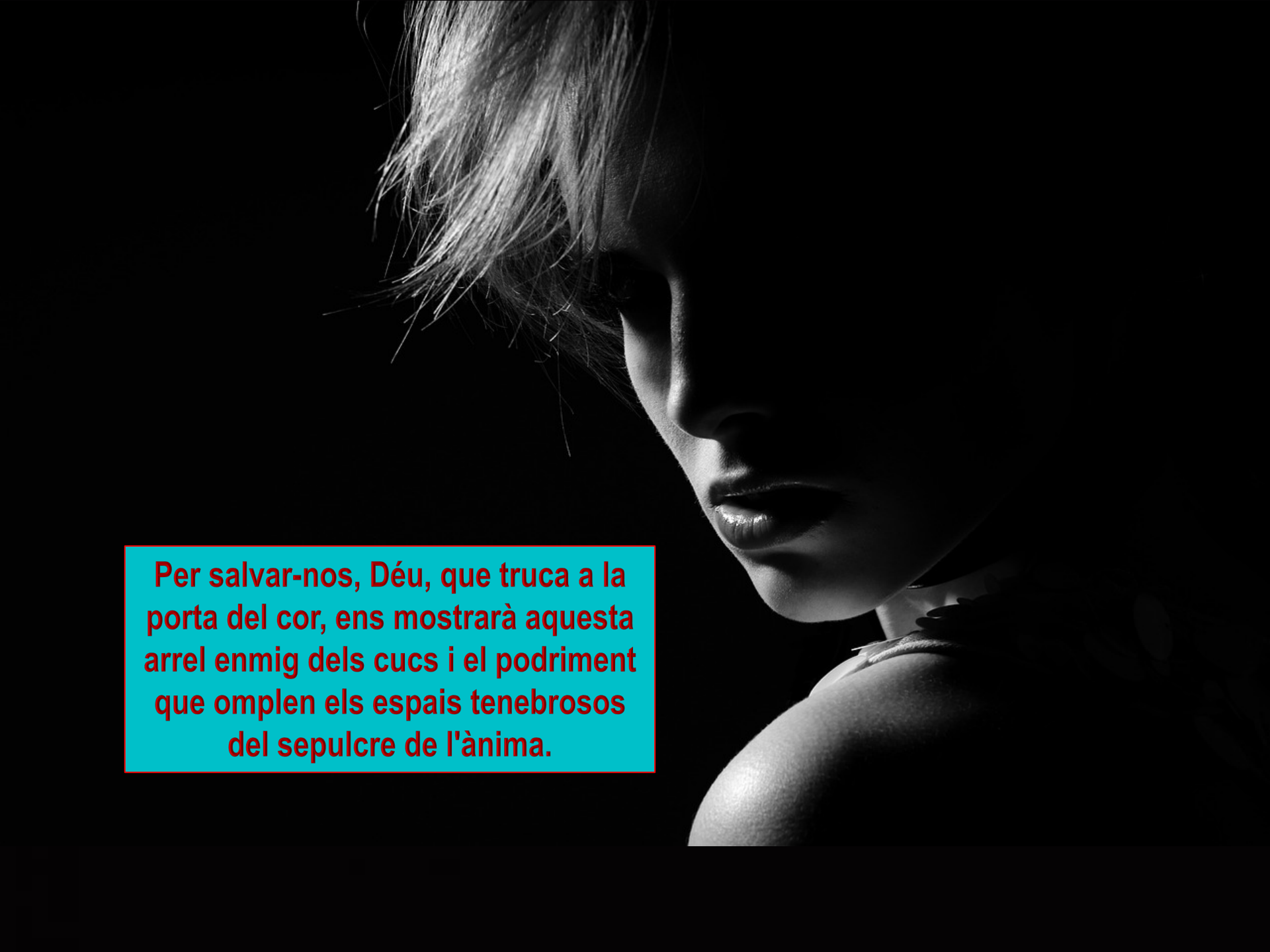

La pregunta sobre el misteri del mal humà que rau en el més profund de l'ànima és una pregunta sobre la seva arrel, i la resposta no és fàcil de trobar, perquè sol adoptar formes i aspectes innocents.

Ara bé, arribarà un cert moment que Déu voldrà mostrar-te que l'arrel del teu mal és l'orgull: És l'orgull que et fa sentir segur de tu mateix, que et fa autosuficient, i fa que et tanquis a la gràcia, a la llum de la veritat divina.

Per salvar-nos, Déu, que truca a la porta del cor, ens mostrarà aquesta arrel enmig dels cucs i el podriment que omplen els espais tenebrosos del sepulcre de l'ànima.

Sota els raigs de la llum divina veurem com, en el mar del nostre orgull, desapareixen els dons meravellosos que rebem contínuament de Déu.

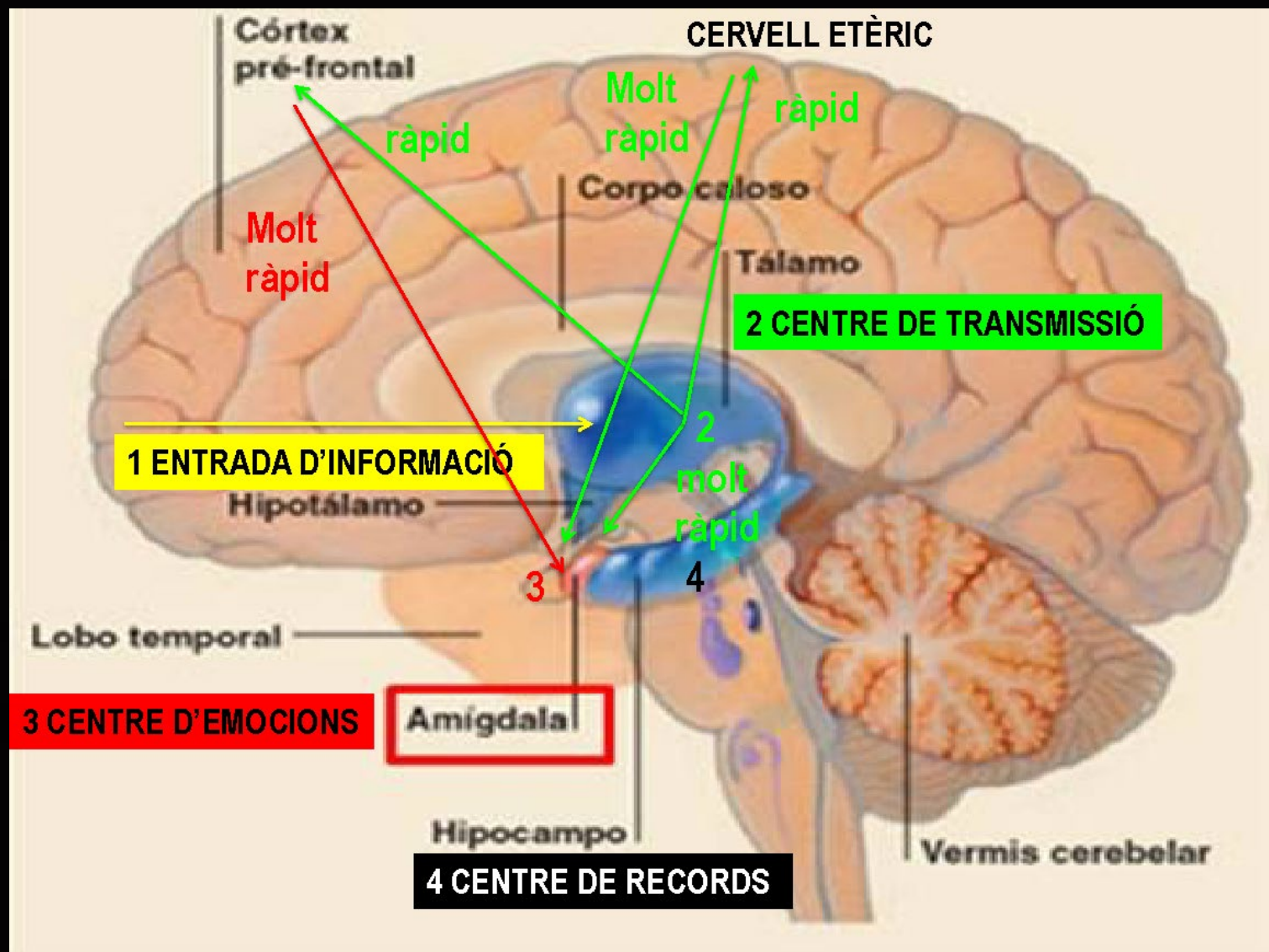

**Com
és el meu
camí a
Jericó?**

Quin dels dos cervells utilitzo més sovint?

El cervell per sota el nivell de consciència 200?

O bé el cervell dels nivells de consciència de l'amor incondicional? (500-600-700...)